

Regeringens proposition

1977/78: 172

om regionalpolitiskt stöd till företag inom gruvindustrin m. m.

beslutad den 16 mars 1978.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

THORBJÖRN FÄLLDIN

NILS G. ÅSLING

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att lokaliseringsstöd skall kunna lämnas tills vidare även till företag inom gruvindustrin samt att särskilt sysselsättningsbidrag till företag med dominerande ställning på en ort, s. k. 75 %-bidrag, skall omfatta också gruvindustrin.

INDUSTRIDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1978-03-16

Närvarande: statsministern Fälldin, ordförande, och statsråden Bohman, Ullsten, Romanus, Turesson, Gustavsson, Antonsson, Mogård, Dahlgren, Åsling, Söder, Troedsson, Mundebo, Krönmark, Burenstam Linder, Wikström, Johansson, Wirtén

Föredragande: statsråden Åsling och Wirtén

Proposition om regionalpolitiskt stöd till företag inom gruvindustrin, m. m.

Statsråden föredrar förslag om regionalpolitiskt stöd och särskilt sysselsättningsbidrag till företag inom gruvindustrin. Anförandena redovisas i underprotokoll för de berörda departementen.

Statsrådet Åsling anför.

Företag och organisationer har hos regeringen hemställt att gruvindustrin i fråga om lokaliseringstöd likställs med annan industri. Enligt min bedömning kan situationen för svensk gruvindustri medföra betydande negativa regionalpolitiska konsekvenser, bl. a. kan från regionalpolitisk synpunkt angelägna åtgärder riskera att inte komma till stånd.

Mot bakgrund av dels gruvindustrins stora betydelse för sysselsättningen på många orter inom det allmänna stödområdet och gränsområdet till detta, dels den aktuella situationen för gruvindustrin, vill jag förordna att gruvindustrin tills vidare jämföras med övrig industri i fråga om möjligheter att få statligt lokaliseringstöd. Om riksdagen godtar att gruvindustrin jämföras med övrig industri i fråga om statligt lokaliseringstöd, avser jag att föreslå att regeringen skall besluta i ärenden om lokaliseringstöd till gruvindustrin.

Med hänvisning till vad sålunda har anförts hemställer jag att regeringen i en gemensam proposition föreslår riksdagen

att antaga de förslag som jag och chefen för arbetsmarknadsdepartementet har lagt fram.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredragandena har lagt fram.

Regeringen förordnar att de anföranden som redovisas i underprotokollen skall bifogas propositionen som **b i l a g o r n a 1—2**.

Bilaga 1

INDUSTRIDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1978-03-16

Föredragande: statsrådet Asling

Anmälan till proposition om regionalpolitiskt stöd till företag inom gruvindustrin, m. m.

1 Inledning

Statligt regionalpolitiskt stöd i form av lokaliseringsstöd vid investeringar lämnas f. n. inte till verksamhet inom gruvindustrin.

Värmlands socialdemokratiska partidistrikt, Värmlands LO-distrikt och Svenska Gruvindustriarbetareförbundets avdelningar 18 och 28 har i skrivelse den 12 april 1977 hemställt att gruvorna i lokaliseringsstödhänsesende skall likställas med annan industri.

Svenska Gruvindustriarbetareförbundet har i skrivelse den 8 november 1977 krävt att gruvnäringen får statligt stöd och att de fackliga organisationerna får medverka vid utformningen av stödåtgärderna.

Boliden Metall AB (Boliden) har i skrivelse den 3 februari 1978 redovisat vissa på sikt lönsamma investeringar, som på grund av bristande finansiella resurser för nyinvesteringar inom företaget inte kan genomföras f. n.

2 Regionalpolitiskt stöd

Genom statsmakternas beslut år 1964 (prop. 1964: 185, BaU 1964: 48, rskr 1964: 408) infördes statligt lokaliseringsstöd som ett medel att påverka företagens lokalisering till orter och regioner där en förstärkning av näringsliv och sysselsättning är önskvärd. År 1970 förstärktes och vidareutvecklades det regionalpolitiska stödet (prop. 1970: 75, SU 1970: 103, BaU 1970: 40, rskr 1970: 270 och 1970: 304). Stödet byggdes ut ytterligare år 1973 (prop. 1973: 50, InU 1973: 7, rskr 1973: 248).

Enligt kungörelsen (1970: 180) om statligt regionalpolitiskt stöd (omtryckt 1976: 379, ändrad senast 1977: 1129) lämnas sådant stöd i form av lokaliseringsstöd, introduktionsstöd, utbildningsstöd, sysselsätt-

ningsstöd samt flyttningsstöd till personal med kvalificerad yrkesutbildning. För stödverksamheten är landet indelat i ett allmänt stödområde och ett inre stödområde.

L o k a l i s e r i n g s s t ö d utges i form av lokaliseringsbidrag, avskrivningslån, lokaliseringslån, lånegaranti och ersättning vid flyttning av företag. Stöd lämnas i första hand inom det allmänna stödområdet och gränsområdet till detta. I särskilda fall kan stöd lämnas i övriga delar av landet, t. ex. när avsevärda sysselsättningssvårigheter förutses eller har uppkommit till följd av industrinedläggning i samband med omfattande branschrationalisering eller när särskilda skäl talar för att ett område med ensidigt näringsliv eller isolerat läge bör tillföras ytterligare industri.

Som allmänna förutsättningar för stöd gäller bl. a. att verksamheten skall bedömas medföra varaktig sysselsättning för arbetskraften, få tillfredsställande lönsamhet och utövas i ort där goda förutsättningar finns för verksamheten.

Stöd kan inom det allmänna stödområdet lämnas till industri, industri-liknande verksamhet, industriserviceverksamhet, företagsinriktad parti-handel och uppdragsverksamhet med mer än lokal betydelse samt till turistnäringen. Utanför kretsen av stödberättigade verksamheter faller bl. a. gruvindustrin. Företag som flyttar sin verksamhet till ort inom det allmänna stödområdet kan få ersättning för kostnader för flyttning av maskiner, arbetsredskap och verktyg. Utanför stödområdet kan stöd utges endast till företag med industriell eller industriliknande verksamhet. Lokaliseringsstöd kan dessutom lämnas vid utflyttning från storstadsområde av centrala förvaltningsenheter inom den privata sektorn.

Bidrag, avskrivningslån och lokaliseringslån lämnas vid ny-, till- eller ombyggnad av lokal eller annan anläggning som är nödvändig för verksamheten. Lokaliseringslån kan dessutom lämnas vid anskaffning av maskiner, arbetsredskap och verktyg samt vid förvärv av fabriksbyggnad. I vissa fall kan avskrivningslån lämnas till industriföretag inom det inre stödområdet vid investeringar i maskiner, arbetsredskap och verktyg. Lånegaranti för anskaffning av omsättningstillgångar kan lämnas till industri, industriliknande verksamhet, uppdragsverksamhet och turistnäringen inom det allmänna stödområdet.

Lokaliseringsbidrag och avskrivningslån får uppgå till sammanlagt högst 35 % eller, om särskilda skäl föreligger, 50 % av stödunderlaget. Föreligger synnerliga skäl får lokaliseringsbidrag och avskrivningslån uppgå till sammanlagt högst 65 % av stödunderlaget vid byggnadsinvesteringar inom det inre stödområdet. Bidrag, avskrivningslån och lokaliseringslån får i allmänhet uppgå till högst två tredjedelar av stödunderlaget. Lånegaranti uppgår till högst 50 % av det rörelsekapital som behövs under verksamhetens inledningsskede. Ersättning vid flyttning av företag lämnas med belop som motsvarar skälighetskostnad för nedmontering, transport och uppmontering av maskiner, arbetsredskap och verktyg.

I n t r o d u k t i o n s s t ö d lämnas till företag som nyanställer personal i samband med nyetablering eller utvidgning av verksamhet under förutsättning att verksamheten bedöms medföra varaktig sysselsättning för arbetskraften och få tillfredsställande lönsamhet i ort där goda förutsättningar finns för företagets verksamhet. Stödet uppgår till 5 kr. för varje nyanställd och arbetstimme under sex månader. För personer som under år 1978 nyanställs inom Norrbottens län är stödet tillfälligt höjt till 10 kr. för varje nyanställd och arbetstimme under ett år. Det utges endast till företag inom det allmänna stödområdet. Syftet med introduktionsstödet är att stödja lokaliseringsföretagen under inledningsskedet med att lära upp och träna in den nya arbetsstyrkan. Stödformen används när det utbildade momentet inte är så framträdande. Stödet ger täckning främst för allmänna inkörsningskostnader.

Om företaget anordnar mer kvalificerad utbildning kan introduktionsstödet ersättas med **u t b i l d n i n g s s t ö d**. Utbildningsstöd är ett individuellt bestämt stöd vid egentlig yrkesutbildning efter särskild plan. Det lämnas i första hand inom stödområdet och för en tid av högst ett år. Stödbelopp per elev och arbetstimme bestäms från fall till fall med hänsyn till utbildningskostnaderna och utbildningstiden. För introduktionsstöd och utbildningsstöd finns inga begränsningar i fråga om verksamhetens art. Det innebär att sådant stöd kan lämnas även till gruvföretag.

S y s s e l s ä t t n i n g s s t ö d lämnas till företag i det inre stödområdet som bedriver industriell eller industriliknande verksamhet, industri-service samt företagsinriktad partihandel och uppdragsverksamhet med mer än lokal betydelse. Begreppet industriell verksamhet har här samma innebörd som i fråga om lokaliseringsstöd. Det innebär att stöd inte kan lämnas till gruvindustrin. Stödet omfattar enbart ökningar av arbetskraften och utges under tre år. Stöd lämnas till både företag som nyetablerar verksamhet i området och befintliga företag som utökar sin arbetsstyrka. Som förutsättning gäller bl. a. att företaget i fråga utger löneförmåner till de anställda enligt tillämpligt kollektivavtal.

För varje kalenderår, under vilket sysselsättningen i ett företags verksamhet har ökat i förhållande till närmast föregående kalenderår, lämnas sysselsättningsstöd i form av förstaårsstöd. Om sysselsättningsökningen kvarstår får företaget stöd i ytterligare högst två år, s. k. fortsatt stöd.

Förstaårsstödet är 7 000 kr. för varje årsarbetare som sysselsättningen har ökat med. Andra året lämnas ytterligare 7 000 kr. i stöd och tredje året 3 500 kr.

År 1975 påbörjades en försöksverksamhet med sysselsättningsstöd i vissa fall till företag utanför det inre stödområdet (InU 1974: 7, rskr 1974: 204 samt SFS 1974: 761). Efter beslut i varje särskilt fall av regeringen kan företag i gränsområdet till det inre stödområdet samt på Gotland beviljas sysselsättningsstöd i samband med lokaliseringsstöd. Det samma gäller företag i skärgårdsområdena (prop. 1975/76: 88, JoU 1975/

76: 34, rskr 1975/76: 256). Vidare kan turistföretag i det inre stödområdet i särskilda fall få sysselsättningsstöd efter beslut av regeringen.

Flyttningssstöd i form av respenning, bortavistelsebidrag, hyrestillskott och starthjälp lämnas till den som har kvalificerad yrkesutbildning och har fått stadigvarande anställning vid sådant nyetablerat eller utvidgat företag i ort inom det allmänna stödområdet som bedriver industriell eller industriliknande verksamhet. Som förutsättning gäller dock att arbetskraft med den behövliga utbildning inte kan erhållas i orten.

F. n. pågår en försöksverksamhet med könskvotering vid vissa former av regionalpolitiskt stöd. Som villkor för lokaliseringsstöd, introduktionsstöd och utbildningsstöd gäller att minst 40 % av det antal arbetsplatser som tillkommer hos den som beviljas sådant stöd skall förbehållas vardera könet. Vid ansökan om stöd skall fogas rekryteringsplan som skall utarbetas i samverkan mellan sökanden, länsarbetsnämnden samt berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer.

För femårsperioden 1973/74—1977/78 har riksdagen fastställt en medelsram på 4 000 milj. kr. för beslut om regionalpolitiskt stöd (prop. 1973: 50, InU 1973: 7, rskr 1973: 248 samt prop. 1975/76: 100 bil. 13, InU 1975/76: 37, rskr 1975/76: 250). I budgetpropositionen 1978 har föreslagits att ramperioden förlängs till att omfatta också budgetåret 1978/79 och att en beslutsram på sammanlagt 4 800 milj. kr. fastställs för regionalpolitiskt stöd under sexårsperioden 1973/74—1978/79 (prop. 1977/78: 100 bil. 17, sid. 97).

Sysselsättningsutredningen (A 1974: 02) ser f. n. över formerna för den regionalpolitiska stödverksamheten. Utredningen avser att lägga fram förslag i bl. a. denna fråga under innevarande år. Proposition om regionalpolitiken avses bli förelagd riksdagen våren 1979.

3 Gruvindustrin

Gruvindustrin i Sverige utgörs främst av järnmalms- och sulfidmalmsgruvor. Sammanlagt sysselsätts ca 15 000 personer. Järnmalmsgruvorna svarade år 1976 för ca två tredjedelar av såväl förädlingsvärdet som sysselsättningen inom den samlade svenska gruvindustrin.

Inom järnmalmsgruvindustrin svarar ett fåtal stora enheter för huvuddelen av både produktion och antal anställda. Norrbottenregionen har relativt få men stora gruvor medan Mellansverige har många och små gruvor. Mer än två tredjedelar av järnmalmsgruvornas anställda finns vid gruvorna i Norrbotten. Kiruna och Gällivare kommuner är helt beroende av Luossavaara-Kirunavaara aktiebolags (LKAB) gruvverksamhet. I Bergslagsområdet sker järnmalmsbrytning av någorlunda omfattning i nio kommuner. Gruvnäringen svarar med 1 100 anställda för ca 25 % av industrisysselsättningen i Ludvika kommun. I Skinnskatte-

berg sysselsätts 300 personer och i Norberg och Östhammar svarar gruvindustrin för drygt 10 % av industrisysselsättningen. Även i övriga kommuner har gruvorna ofta stor betydelse för sysselsättningen på den lokala arbetsmarknaden.

Inom sulfidmalmsindustrin intar ofta mineralbehandlingen en nyckelställning på grund av de svårigheter som finns att särskilja de olika metaller ur s. k. komplexa malmer. Ett företag, Boliden, har en dominerande ställning i branschen. Denna kännetecknas av en omfattande integration framåt i förädlingsindustrin. Gruvorna är koncentrerade till Norrbotten, Västerbotten och Mellansverige. Omkring hälften av sysselsättningen finns vid gruvorna i Västerbotten. De två största sulfidmalmsgruvorna finns dock i Norrbotten, nämligen i Aitik och Laisvall.

Boliden har i skrivelse den 3 februari 1978 presenterat investeringar, som bolaget bedömer långsiktigt lönsamma, men som bolaget på grund av dålig likviditet och svag lönsamhet har tvingats skjuta upp.

Enligt Boliden är det relativt lätt att anta att bolagets rörelse inte under de närmaste åren kommer att ge vinst i sådan omfattning att några nya större investeringsprojekt kan komma till utförande. Intill dess mera normala konjunkturförhållanden inträder, får verksamheten i stället inriktas på att hålla lånebehovet så lågt som möjligt och att genom fortsatta besparingsåtgärder och begränsningar av övriga investeringar säkerställa medel, som krävs för att bibehålla anläggningarna intakta. En förteckning över uppskjutna, angelägna projekt som bedöms ha god lönsamhet omfattar tretton projekt till en sammanlagd kostnad av 245 milj. kr. Av dessa är bolaget berett att snarast sätta igång några, om finansieringen kan ordnas.

Bland de uppskjutna investeringarna ingår planerade utbyggnader av befintliga gruvor. I vissa fall innebär senareläggningarna enligt bolaget stor risk för att kontinuiteten i den framtida driften av dessa gruvor äventyras med negativa effekter på sysselsättningen som följd. Ett exempel på detta är utbyggnaden av en ny gruva i Guttusjön, som är belägen nära Vassbo, Älvdalens kommun, där bolaget för närvarande bryter en blymalmsfyndighet och har drygt 60 anställda. Om bolaget får finansiella resurser att nu påbörja utbyggnaden är det möjligt att förlänga driften inom Vassboområdet med minst fem år och förhindra en annars nödvändig nedläggning av Vassbrogruvan om två eller tre år. Andra exempel är Kristineberg, Västerbottens län, där betydande kapital krävs för malmbrytning på djupare nivåer, samt Garpenberg i Kopparbergs län, där inriktningsverket behöver byggas ut.

Bland uppskjutna produktionsökande investeringar finns också utbyggnad av gruvorna i Aitik (kopparmalm) och Laisvall (bly/zinkmalm) i Norrbotten.

Genomförandet av dessa utbyggnadsprojekt skulle enligt Boliden medföra en icke oväsentlig sysselsättningsökning inom framför allt Norrbotten.

tens och Dalarnas glesbygder. Boliden framhåller att det därför från samhällets synpunkt kan vara angeläget att de redan nu kommer till stånd.

Boliden anser sig inte med egna medel kunna finansiera dessa utbyggnader. Bolaget är emellertid berett att genomföra en utbyggnad av gruvorna Aitik och Laisvall till en kostnad av 115 milj. kr. i den takt som tekniska och praktiska omständigheter medger, under förutsättning att statliga lån kan erhållas, så utformade att räntebefrielse och anstånd med amorteringar under viss tid kan medges. Utbyggnaden kan ske på ett och ett halvt år och kan under byggnadstiden sysselsätta ca 75 personer. Därefter kan ca 230 personer sysselsättas genom den ökade produktionen. Därtill är Boliden berett att fullfölja investeringarna i Kristineberg, Guttusjö och Garpenberg till en sammanlagd kostnad av 40 milj. kr. Sysselsättningseffekten beräknas till 60 personer under en tvåårig investeringsperiod och till 88 personer i drift.

4 Föredraganden

Målet för regionalpolitiken är att människor i olika landsdelar skall tillförsäkras sysselsättning och service samt en god miljö. Detta mål innefattar också ett ansvar för att strukturomvandlingen och den ekonomiska tillväxten sker på ett sådant sätt att de enskilda människornas trygghet värnas.

Regionalpolitiskt stöd lämnas i form av lokaliseringsstöd vid investeringar, introduktionsstöd, utbildningsstöd och sysselsättningsstöd vid nyanställning av personal samt flyttningsstöd till personal med kvalificerad yrkesutbildning. Lokaliseringsstöd vid investeringar består av lokaliseringsbidrag, avskrivningslån, lokaliseringslån, lånegaranti och ersättning för flyttning av maskiner, arbetsredskap och verktyg. För stödverksamheten är landet indelat i ett allmänt stödområde och ett inre stödområde.

Introduktions- och utbildningsstöd kan lämnas till alla typer av verksamhet. För lokaliserings- och sysselsättningsstöd gäller däremot vissa begränsningar i fråga om stödberättigad verksamhet. Lokaliseringsstöd kan f. n. lämnas till den som utövar eller ämnar utöva industriell eller industriliknande verksamhet. Inom det allmänna stödområdet kan stöd lämnas också till industriserviceföretag, företag inom turistnäringen samt företag som bedriver viss partihandel och uppdragsverksamhet med mer än lokal betydelse. Med industriell verksamhet avses i detta sammanhang verksamhet som innebär någon form av tillverkning, bearbetning eller förädling. Utanför kretsen av stödberättigade verksamheter faller bl. a. gruvindustrin.

För femårsperioden 1973/74—1977/78 har riksdagen fastställt en medelsram för beslut om regionalpolitiskt stöd på 4 000 milj. kr. I budgetpropositionen 1978 har föreslagits att ramperioden förlängs till att om-

fatta även budgetåret 1978/79 och att beslutsramen i samband därmed räknas upp till 4 800 milj. kr.

F. n. ser sysselsättningsutredningen över formerna för den regionalpolitiska stödverksamheten.

Företag och organisationer har hos regeringen hemställt om åtgärder för att stödja investeringar inom gruvindustrin, bl. a. så att gruvindustrin ifråga om lokaliseringsstöd likställs med annan industri.

Boliden Metall AB har redovisat ett antal investeringsprojekt som företaget bedömer som lönsamma på sikt. På grund av sin ekonomiska situation anser sig företaget emellertid inte kunna genomföra dessa investeringar f. n. Projekten omfattar utbyggnader av gruvorna i Aitik och Laisvall i Norrbotten samt investeringar i Västerbottens inland och i Mellansverige.

Den svenska gruvindustrin har f. n. ekonomiska svårigheter. Dessa är till stor del betingade av den utdragna lågkonjunkturen i världsekonomin, vilket har resulterat i kraftigt minskad efterfrågan och pressade priser på metaller. Problemen är emellertid också följderna av en mera långsiktig utveckling. Stora förändringar har skett i de yttre betingelserna för gruvnäringen. Konkurrensen på Sveriges traditionella marknader har ökat till följd av bl. a. att ett stort antal dagbrott öppnats i t. ex. Sydamerika och Afrika samtidigt som fraktkostnaderna sjunkit kraftigt. De svenska företagen har endast till en del anpassat sig till denna situation. Vissa beräkningar tyder på att 2 000—3 000 arbetstillfällen inom gruvnäringen kommer att försvinna fram till 1980 och att en fortsatt minskning kommer att äga rum även för den följande femårsperioden. Utan att direkt ta ställning till något exakt antal bedömer jag det som troligt att antalet arbetstillfällen inom gruvindustrin successivt kommer att minska under den närmaste femårsperioden.

Enligt min bedömning kan en sådan utveckling få betydande negativa regionalpolitiska konsekvenser. Den mycket långdragna lågkonjunkturen med stora avsättningsproblem och en mycket kraftig lageruppyggnad har för flertalet gruvföretag medfört finansiella svårigheter. Den sjunkande soliditeten har minskat företagens möjligheter att lånefinansiera investeringar. Detta leder till att från regionalpolitisk synpunkt angelägna åtgärder inte kommer till stånd. Jag tänker då särskilt på de möjligheter som finns att tidsmässigt anpassa minskningar och nedläggning av vissa produktionsenheter till kapacitetsutvidgning eller ökad förädling inom andra gruvor.

När det gäller frågan om lokaliseringsstöd skall kunna lämnas vid investeringar inom gruvindustrin anser jag att ett definitivt ställningstagande bör anstå till dess sysselsättningsutredningen har redovisat sina förslag om utformningen av det regionalpolitiska stödet. Jag avser att återkomma till frågan under våren 1979.

Mot bakgrund av dels gruvindustrins stora betydelse för sysselsättning-

en på många orter inom det allmänna stödområdet och gränsområdet till detta, dels den aktuella situationen för gruvindustrin förordar jag emellertid att gruvindustrin tills vidare jämföras med övrig industri i fråga om möjligheter att få statligt lokaliseringsstöd. Det innebär bl. a. att lokaliseringsbidrag, avskrivningslån och lokaliseringsslån kan lämnas vid ny-, till- eller ombyggnad av lokal eller annan anläggning som är nödvändig för verksamheten samt att lokaliseringsslån och i undantagsfall avskrivningslån kan lämnas vid anskaffning av maskiner, arbetsredskap och verktyg med en beräknad användningstid av mer än tre år. Vissa typer av investeringar inom gruvindustrin saknar motsvarighet inom övrig industri. Jag tänker bl. a. på anläggningsarbeten i gruvorna. Det får avgöras från fall till fall hur sådana investeringar skall behandlas i stöd- underlagshänseende.

Jag vill framhålla att lokaliseringsstöd lämnas endast till verksamhet som bedöms få tillfredsställande lönsamhet och medföra varaktig sysselsättning för de anställda. Det sammanlagda lokaliseringsstödet får enligt gällande grunder för stödet inte vara större än vad som med hänsyn till övriga finansieringsmöjligheter och övriga omständigheter fordras för att den åsyftade verksamheten skall komma till stånd.

Det ankommer på regeringen att besluta om handläggningsordning i ärenden om regionalpolitiskt stöd. Om riksdagen godtar att gruvindustrin jämföras med övrig industri i fråga om statligt lokaliseringsstöd, avser jag att föreslå att regeringen skall besluta i ärenden om lokaliseringsstöd till gruvindustrin.

Regeringen har i årets budgetproposition lagt fram förslag om beslutsram för regionalpolitiskt stöd under perioden 1973/74—1978/79. En utvidgning av den stödberättigade verksamheten till att omfatta också gruvindustrin kommer att medföra ökade anspråk på stöd. Jag är dock inte beredd att förordna någon ändring av beslutsramen. Därvid har jag utgått från att det statliga gruvföretaget Luossavaara-Kiruna-aktiebolags (LKAB) finansieringsproblem löses i annan ordning. Förslag om medelstillskott till LKAB för att upprätthålla viss sysselsättning har nyligen förelagts riksdagen (prop. 1977/78: 96).

5 Hemställan

Under återopande av det anförda hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

att godkänna de grunder för regionalpolitiskt stöd till företag inom gruvindustrin som jag har förordat

Bilaga 2

Utdrag

ARBETSMARKNADSDEPARTEMENTET PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1978-03-16

Föredragande: statsrådet Wirtén

Anmälan till proposition om regionalpolitiskt stöd till företag inom gruvindustrin, m. m.

Chefen för industridepartementet har tidigare denna dag redovisat förslag till åtgärder för företag inom gruvindustrin. Förslaget innebär att lokaliseringsstöd skall kunna utgå till företag inom gruvindustrin under tiden fram till den 30 juni 1979.

Den redovisning som i samband därmed har lämnats av den svenska gruvindustrins läge visar att företagen inom branschen kan behöva minska sin personal. Eftersom det här ofta är fråga om företag med dominerande ställning på den lokala arbetsmarknaden är det enligt min mening angeläget att eventuella uppsägningar sker i former som ger arbetsförmedlingen behövligt rådrum för att kunna bereda de anställda som sägs upp nya arbeten eller för att kunna vidtaga andra arbetsmarknadspolitiska insatser. Jag förordar därför att tillfälligt särskilt sysselsättningsbidrag med 75 % av lönekostnaderna får lämnas till gruvföretag på samma villkor som enligt riksdagens beslut (prop. 1977/8: 59, AU 1977/78: 17, rskr 1977/78: 85) gäller för företag inom specialstålindustrin, dvs. längst till utgången av år 1979. Nuvarande utveckling pekar på att ca 2 000 personer kan komma att beröras under 18 månader. Detta skulle medföra kostnader på ca 200 milj. kr. under i huvudsak budgetåret 1978/79. Beräkningarna får dock anses vara mycket osäkra. Jag avser att återkomma till medelsfrågan i samband med anmälan av anslag på tilläggsbudget för budgetåret 1978/79.

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen

att godkänna vad jag har förordat om för tillfälligt särskilt sysselsättningsbidrag till företag inom gruvindustrin.

